

KUŞKUDAN GERÇEK İNANCA NASIL ULAŞILABİLİR? (2)

(...dünden devam)

Gözünüzü evrene dakin, güneş sistemi Samanyolu Galaksisinde orta halli bir sistem. Bu galakside milyarlarca güneş sistemi var. Ve Samanyolu gibi milyarlarca yıldız kümeleri bulunmakta. Her birinde ince bir düzen, akıl almaz yasalar var. Tesadüfte düzen ve yasa olur mu?

İşte Kur'ân, Allah'ın varlığını, birliğini ve kudretini anlayabilmek için kendi yaratılışımızı ve doğa olaylarını düşünmemizi emrediyor. *“Kendi içlerinde hiç düşünmediler mi ki Allâh, göklerde, yerde ve bu ikisi arasında bulunan her şeyi ancak hak olarak ve belir-tilmiş bir süre ile yarat-mıştır?!”* (Rum: 8)

“Biz onlara, ufuklarda ve kendi canlarında âyetlerimizi göste-receğiz ki o(Kur'â)n'ın gerçek olduğu, onlara iyice belli olsun.” (Fus-silet: 53)

Ufuklardaki yani dış dünyadaki âyetler, doğa olayları; nefisle-rdeki âyetler de insanın kendi yaratılışındaki harika düzendir. Âfâkta ve insanların içlerinde meydana gelen olaylar, yâhut doğa olayları Allah'ın varlığının açık kanıtlarıdır.

Gözümüzü doğayı düşünmeye yönelten Kur'ân, yaratılışın arkasındaki sırrı görmek için daha basit bir yöntem öneriyor:

“Bakmıyorlar mı develere, nasıl yaratılmış? Göğ'e, nasıl yükseltilmiş? Dağlara, nasıl dikilmiş? Yere, nasıl yayılıp döşenmiş?” (Ğâşiye: 17-20)

Kur'ân'ın ilk muhatabı olan insanlar, çoğu kez tek başına çöllerde yolculuk yaparlardı. İnsan yalnız kalınca, konuşacağı, eğleneceği kimse olmadığı için düşünceye dalar, çevresine bakarken önce bindiği deveye gözü ilişir, üstüne bakınca göğü görür, sağına soluna bakınca

dağları görür, altına bakınca yeri görür. İşte ona, yalnız kaldığı zaman baktığı şeyleri düşünmesi, bunların yaratılışından ibret alması emredilmiştir.

Bu anılanları ve benzeri yaratıkları düşünen, inceleyen insanlar, bunların kendi kendilerine var olamayacağını; ilim, hikmet ve kudret sâhibi bir yaratıcı tarafından yaratıldığını; kâinâtı böyle ince bir düzenle yaratan o yaratıcının da bunları boş yere değil, bir amaç için yarattığını; öyle ise her şeyin kısa bir ömürle bitmeyeceğini; bu dünyâ hayatından sonra da bir hayât bulunması gerektiğini; zira yaratma amacının ancak o ikinci hayatta gerçekleşeceğini; kâinâtı böyle intizamla yaratıp yöneten Allah'ın, bu varlıkların benzerini ve dolayısıyla insanları yeniden yaratmağa kadir ol-du-ğunu anlar; âhiret hayatına ve sorumluluğuna inanarak Allah'ın gösterdiği iman ve güzel ahlâk yoluna girer.

Bu bakıp inceleme emri, yeriyle göğüyle bütün evreni inceleme fermanıdır. Bu emir, Dünyanın bir parçasından başlayıp gökten ve dağlardan dolaşarak nihayet Dünyanın döşenmesinin incelenmesine getirilmiştir. Zira: *"Bir süreye kadar sizin Arzda kalıp yaşamanız gerekir"*(Bakara Sûresi: 36),

"Orada yaşaya-caksınız, orada öleceksiniz ve yine ondan

(diriltilip)

çıkarılacaksınız"

(A'râf Sûresi: 25)

bu-yu-rulduğu üzere Arz, insanların bir süre yaşayacakları, sonra ölüp gömü-lecekleri, tekrar oradan diriltilip çıkarılacakları ve Yüce Dîvân'da hesap vermeğe gidecekleri yerdir. Onun için insanın, yaşadığı şu Dünyâ'yı iyi tanıyıp hayâtını boş şeylerle değil, ilim ve irfân kazanarak, güzel işler yaparak geçirmesi gerekir.

(devamı yarın..)